

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน
เลขที่ผลงาน...../.....
วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล.....นางสาวลลิตา เสมเจริญ.....รหัสบุคคล..... 012607.....

เบอร์โทรภายใน.....3599.....เบอร์โทรมือถือ .....0830086896..... Email

Address.....Lalita.pang@gmail.com

หน่วยงาน.....หอผู้ป่วยวิกฤต 51 งานการพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต.....

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด)...ฝ่ายการพยาบาลศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตน์

*ชื่อ-สกุล.....นางสาวลลิตา เสมเจริญ.....รหัสบุคคล..... 012607.....

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☐ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

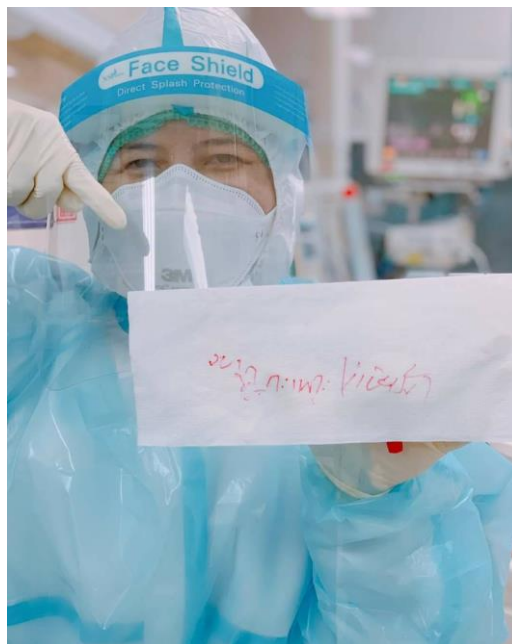
2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณารอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง.....โควิดกับผัดกะเพราไข่เยี่ยวม้า.....

ในวันที่ 1 กันยายน 2564 เกิดเรื่องดี ๆ ที่น่าจดจำสำหรับฉัน สิ่งนั้นไม่ใช่การคลายล็อกดาวน์กรุงเทพ ไม่ใช่การถูกลดเตอรี หรือหวย แต่เรื่องดี ๆ สำหรับฉัน คือมีผู้ชายคนหนึ่งชวนฉันไปกินข้าว ผู้ชายที่ฉันรู้จักในช่วงระยะเวลาหนึ่งของการทำงาน อ๊ะ! อย่าคิดไปไกลค่ะ มิได้เป็นไปในเชิงชู้สาว ผู้ชายคนนั้น คือผู้ป่วยที่ฉันต้องให้การดูแลในฐานะพยาบาล เขาเป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรค COVID-19 และต้องเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยวิกฤตที่ฉันทำงานอยู่ โดยเขาคนนั้นเข้ารับการรักษาระยะเวลานานพอสมควร จากผู้ป่วยอาการหนักในวันแรกรับ มาถึง ณ วันนี้ เขามีแรงที่จะจับปากกาแล้ว เขียนความต้องการของเขาให้ฉันได้ทราบได้ นั่นคือ ผัดกะเพราไข่เยี่ยวม้า

ว่าด้วยเรื่องการดูแลผู้ป่วย COVID-19 ในหอผู้ป่วยวิกฤต ต้องอาศัยทั้งพลังกายและพลังใจมาก ๆ ตั้งแต่แรกกับผู้ป่วย รู้สึกตัว พอรู้ตัวรู้เรื่อง แต่จะมีหอบเหนื่อย จนบางครั้งแรงจะพุดคุยโต้ตอบก็ไม่มี สถานการณ์หลังจากนั้นผู้ป่วยเองก็จะไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับตัวเองบ้าง บางคนพูดไม่ได้อีกนาน เพราะต้องใส่ท่อช่วยหายใจทางปาก ในขณะที่เดียวกันแพทย์ผู้ทำการรักษาต้องให้ยานอนหลับ รวมถึงคลายกล้ามเนื้อ เพื่อให้ผู้ป่วยได้พักหลับ ผลที่ตามหลังนั้น บ่อยครั้งความดันโลหิตต่ำลง ต้องให้ยาเพิ่มระดับความดันโลหิต รวมทั้งเหตุการณ์อื่นที่จำเป็นต่อการรักษา แพทย์จะประเมินอาการเป็นระยะๆ และค่อยๆ ปรับลดยา ผู้ป่วยหลายคนผ่านพ้นสถานการณ์ต่าง ๆ กลับมาตื่นรู้สึกตัวดี บางคนตื่น แต่ต้องอาศัยระยะเวลาในการปรับตัวกับสิ่งต่างๆ ที่เปลี่ยนไปของร่างกาย เช่น ตื่นรู้สึกตัว แต่อาจจะยังขยับตัวไม่ได้ พูดบอกความต้องการไม่ได้ มีสายต่างๆ มากมาย ระโยงระยางเต็มไปหมด ตามตัวอาจจะมึนงง รอยแหว่ง เข็มฉีดยา สายให้อาหาร สายสวนปัสสาวะ ล้วนนำมาซึ่งความเจ็บปวด ในขณะที่บางคนอาจจะไม่ได้ตื่นขึ้นมาอีกเลย ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจ

แต่เป็นโชคดีสำหรับผู้ป่วยเพศชายรายนี้ที่ผ่านพ้นภาวะวิกฤตจนอาการดีขึ้น แพทย์ลดยานอนหลับลง ทำให้ผู้ป่วยตื่น รู้สึกตัวบ้างไม่รู้บ้างตามเวลาพระอาทิตย์ขึ้นลง เป็นอันรู้กันของผู้ป่วยที่นอน ICU นาน และมีอาการ Delirium เอะอะจะลุก ดิ้น จะป็นเตียง บางครั้งเห็นอีกทีขาอีกข้างเกือบจะลงมาข้างเตียง

นางบาล(พยาบาล) อย่างเราก็ก๊วเส้นสายต่างๆ ที่มีอยู่จะหลุดและเกิดอันตราย ก๊วเกิดอุบัติเหตุด้วย ผู้ป่วยต้องอยู่ห้องแยกความดันลบ (Negative pressure room) การสื่อสารระหว่างผู้ป่วยและพยาบาล สามารถมองผ่านกระจก ผ่านกล้องวงจรปิด และวิทยุสื่อสาร (walkie talkie) เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ เราต้องรีบทำให้ผู้ป่วย clamp down ลง แล้วเข้าไปหาผู้ป่วยให้เร็วที่สุด แต่อาจจะต้องอาศัยเวลาสักเล็กน้อย ในการใส่ชุด PPE เพื่อป้องกันตัวเอง ส่วนใหญ่จึงจำเป็นจะต้องผูกมัดผู้ป่วยไว้ (restrain) จำได้ว่าผู้ป่วยชายคนนี้ แกรับอาการโคมา ปอดทั้งสองข้างเป็นฝ้าขาว (bilateral opacities), P/F ratio < 100 (ระดับความรุนแรงของการพร่องออกซิเจนในเลือดอยู่ในระดับรุนแรงมาก) คว่าๆ หงายๆ หลายรอบ (Prone position = การนอนคว่ำจะช่วยประคับประคองอาการ และทำให้มีการแลกเปลี่ยนออกซิเจนที่ปอดได้มากขึ้น) พยายามหย่าเครื่องช่วยหายใจและปรัดลดยามาเรื่อย ๆ...และในที่สุดเช้าวันนี้ ผู้ป่วยชายคนนี้ตื่นรู้สึกตัวดี ถึงแม้ว่าเมื่อวานตอนเย็นหลังพระอาทิตย์ตกจะดูกระวนกระวายในความสุขสบายหลายๆ อย่างและพยายามจะปีนลงเตียง ทั้งที่นางบาลอย่างเราให้ข้อมูลไปหมดแล้ว พอพระอาทิตย์ขึ้น เช้านี้เขาพยายามพูดคุยด้วย แม้จะมีเสียงแหบๆ จะชวนพยาบาลไปกินข้าว ขอกระดาษและปากกามาเขียนสื่อสารความต้องการของตนเองเพื่อให้เราได้รับรู้ นางบาลแจ้งผู้ป่วยว่า ตอนนี้อดีขึ้นแล้วนะคะ ผู้ป่วยเก่งมากๆ เลย หมอและพยาบาลดีใจมากๆ เป็นความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งเลยคะ ที่เห็นคนไข้ที่เราดูแล รอดปลอดภัย ถึงแม้จะต้องใช้เวลาไปกับฟื้นฟูกายภาพ อีกสักหน่อยก็ตาม

ในวันนี้ผู้ป่วยคนนี้ได้ย้ายออกจากห้อง ICU แล้ว น่าดีใจใช้มั้คะทุกคน ^^ ไอ่ต๋าวคุณลุงผัดกะเพราไข่เยี่ยวม้า :)

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย).....

สังกัด.....

วัน / เดือน / ปี .....